1 FEBRUARI 1934 NUMMER 6 9E JAARGANG

DE A.D.O.-POST

OFFICIEEL ORGAAN VAN DE HAAGSCHE VOETBALVEREENIGING A.D.O.
OPGERICHT 1 FEBRUARI 1905 GOEDGEKEURD BIJ KONINKLIJK BESLUIT

REDACTIE- EN ADMIN.-ADRES: B. P. A. KLOOS, LOOSDUINSCHEWEG 19

REDACTIE: G. J. GESTMAN, B. P. A. KLOOS, G. K. v. VOORTHUISEN

VERSCHIJNT IEDERE MAAND
ABONNEMENTSPRIJS f 1.- p. JAAR
(BIJ VOORUITBETALING)

OFFICIEEL GEDEELTE.

Bestuursleden :

CHR. LEURS, Voorzitter, Kaapstraat 172, telef. 337559;
H. CHOUFOER, 2e Voorzitter, de la Reijweg 663;
J. LEURS, 1e Secretaris, Soestdijkschekade 404, tel. 330602;
P. DE LEEUW, Penningm., Begoniastraat 177, tel. 339592;
J. v. d. VALK, 2e Secretaris, Antheunisstr. 240, Tel. 119729;
D. LELYVELD, 2e Penningm., Hoefkade 1518;
H. BOM, Commissaris, Schenkkade 334;
B. P. A. KLOOS, Commissaris, Loosd. weg 19, tel. 331208;
W. TAP, Aanvoerder 1e elftal, Monsterschestraat 70.

BEDANKT.

H. Breitner, Noorwitzstraat 18.

UITSLAGEN VAN DE IN JANUARI GESPEELDE WEDSTRIJDEN.

7 Januari :	A.D.O. 1—'t Gooi 1	7—4
	A.D.O. 4—Quick 4	4—4
	A.D.O. 7—H.V.V. 5	5—1
14 Januari :	Z.F.C. 1—A.D.O. 1	4—5
21 Januari :	A.D.O. 1—Sparta 1	0—2
	Sparta 2—A.D.O. 2	1—1
	A.D.O. 3—A.S.C. 2	6—1
	V.D.S. 2—A.D.O. 4	4—3
	A.D.O. 6—B.E.C. 3	3—2
	A.D.O. 8—V.V.D. 1	0—3
28 Januari :	Xerxes 1—A.D.O. 1	3—7
	(vriendschappelijk).	
	Oranje-Blauw 1—A.D.O. 4	5—1
	(Na 59 minuten gestaakt).	

VAN DE CONTROLE-COMMISSIE.

Ondergeteekenden, vormende de Contrôle-Commissie der H.V.V. „A.D.O.", verklaren hiermede dat zij de inkomsten en uitgaven der vereeniging over het tijdvak 1 Juli— 31 December 1933 hebben gecontroleerd en in orde bevonden.

N. D. VAN DONK.
G. K. VAN VOORTHUISEN.
G. J. GESTMAN.

INTERLAND-WEDSTRIJD HOLLAND—BELGIE OP 11 MAART 1934.

Aanvragen om plaatsbewijzen, vergezeld van geldzending, moeten uiterlijk 15 Februari a.s. in het bezit zijn van het Secretariaat, Soestdijkschekade 404.

De prijzen zijn als volgt :

Eeretribune (loges)	f 7.—
Eeretribune	„ 5.—
Marathon-tribune	„ 5.—
Open Zijvakken	„ 3.—
Zuidelijke Zittribune	„ 2.—
Noordelijke tribune (staanplaatsen)	„ 1.—
Noordelijke tribune (staanplaatsen jongens)	„ 0.50

DE VERRICHTINGEN ONZER ELFTALLEN.

Over de competitieverrichtingen van ons 1e elftal in de afgeloopen maand en over de daarmede verkregen resultaten hebben we stellig geen reden om ontevreden te zijn. Zag per einde 1933 de stand van zaken er voor ons verre van rooskleurig uit, sindsdien zijn er door onze 1e elftallers prestaties geleverd, die niet alleen tot verbetering van onze positie hebben geleid, doch daarnevens ons heel wat meer vertrouwen hebben geschonken dat we van het spelen van degradatiewedstrijden verschoond zullen blijven. Immers, 3 wedstrijden werden in Januari gespeeld en daaruit 4 punten veroverd, zoodat we thans met 11 punten uit 14 gespeelde wedstrijden op de ranglijst de 8e plaats bezetten, boven Haarlem en 't Gooi, die uit evenveel gespeelde wedstrijden respectievelijk met 8 en 6 punten de 9e en 10e plaats innemen. Veilig wanen mogen we ons echter nog lang niet, want gezien dat Haarlem en 't Gooi thans respectievelijk nog in totaal 16 en 14 punten kunnen bereiken en derhalve met hand en tand zullen trachten om uit hun benarde positie te geraken, dienen we nog met alle mogelijkheden rekening te houden en is het een gebiedende noodzaak dat ook wij nog punten verzamelen. Te spelen zijn momenteel nog Haarlem, H.F.C. en Feijenoord uit en V.S.V. thuis en we willen hopen dat onze 1e elftallers het vertrouwen dat we in hen stellen om ons in volkomen veilige haven te loodsen in de nog komende wedstrijden niet zullen beschamen.

Tot de verbetering van onze positie heeft in Januari wel in het bijzonder bijgedragen de overwinning waarmede het jaar 1934 werd ingezet in den thuiswedstrijd tegen 't Gooi. Met 7—4 moesten de Hilversummers het onderspit delven. Een ontmoeting dus, waarin de toeschouwers, die in wedstrijden gaarne veel doelpunten zien vallen, waar voor hun geld hebben gehad. Productiviteit was in dezen strijd troef, hetgeen evenwel meer een gevolg van zwak verdedigingsdan van sterk aanvalsspel moest worden genoemd. Zonder af te dingen op het goede spel dat, in de eerste helft

althans, door onze voorhoede en veelal ook door die van 't Gooi te zien werd gegeven, schoten aan weerszijden de verdedigingen dermate in hun taak te kort, dat daaraan de exorbitant hooge score viel toe te schrijven. Ongetwijfeld had dit als oorzaak de modderige gesteldheid van het terrein, hetgeen bij beide partijen voor de achterspelers een heel wat grooter nadeel beteekende dan voor de voorspelers. De van huis uit toch al niet te hechte Gooische defensie toonde zich thans al bijzonder zwak en het feit dat de onzen reeds voor de rust zesmaal het Hilversumsche net konden doen trillen zegt dan ook genoeg. Maar ook onze achterhoede bleek niet tot volle krachtsontplooiïng te kunnen komen en hoewel in elk geval beter werk verrichtend dan die der tegenpartij, kon ze toch niet verhinderen dat, eveneens voor de rust, door de Gooilanders 3 tegenpunten werden gescoord.

Na de hervatting ging het uiterst zware veld ook de midden- en aanvalslinies van beide partijen te veel parten spelen, waardoor aan weerszijden de verdedigingen gelegenheid kregen heel wat beter van zich af te bijten. Wel ondernamen zoowel de Gooische als onze voorhoede ook nu nog verschillende goede aanvallen, doch het succes daarvan bleef thans voor elk der partijen slechts tot 1 doelpunt beperkt.

Ons elftal speelde in de volgende samenstelling: v.l.n.r. Quax; Choufoer, Weber; G. Tap, v. Maren, Vogel; De Korte, W. Tap, Berg, Loof, B. Tap. Voor het eerst na zijn herstel was dus Weber weer van de partij. Overigens ontbrak Breitner op het appèl, die vervangen werd door F. Vogel.

Met hetzelfde elftal werd den 14en Januari naar Zaandam getrokken om Z.F.C. slag te leveren. In tegenstelling met de algemeene verwachting dat we, in verband met de 1—5 nederlaag welke Z.F.C. ons thuis reeds toebracht, van dezen tegenstander ook uit zouden verliezen, zag onze ploeg in Zaandam zoowaar kans het tot een overwinning te brengen en alzoo op de broodnoodige puntjes beslag te leggen. Scheen in het eerste kwartier van den strijd, in welk tijdsverloop toch Z.F.C. zich reeds een 2—0 voorsprong wist te verschaffen, inderdaad verwezenlijkt te worden dat de Zaandammers ons wederom baas zouden blijven, daarna kwam er een voor ons gunstige kentering. Door den achterstand niet ontmoedigd werd door onze ploeg krachtig aangepakt en het, hoewel den sterken wind tegen hebbend, tot tegenaanvallen gebracht die de Zaansche defensie voor dusdanige moeilijkheden plaatste, dat Berg binnen enkele minuten gelegenheid kreeg met een tweetal fraaie treffers de partijen op gelijken voet te brengen. Om beurten waren de elftallen hierna in den aanval. Brachten de onzen het in de eerste helft echter tot meerdere doelpunten niet, de Zaandammers daarentegen verkregen kort voor de rust opnieuw de leiding toen een als voorzet bedoelde bal van hun linksbuiten, geholpen door den wind en aldus op gelukkige wijze in Quax' doel terecht kwam.

Onmiddellijk na de hervatting namen de onzen, met den wind in den rug, volkomen het spel in handen en het was Loof die al spoedig Z.F.C.'s voorsprong te niet wist te doen. Vrijwel aanhoudend behield ons elftal het initiatief, met het gevolg dat eerst Berg er 3—4 van maakte en daarna B. Tap den stand op 3—5 bracht. Heftige pogingen stelden de Zaandammers hierna in het werk om hun achterstand in te loopen. Ongeveer een kwartier was nog te spelen toen op een onzalig moment, juist nadat een aanval van Z.F.C. was afgeslagen, zich het bekende en zoo betreurenswaardige incident Quax voordeed. Uit de verschillende dag- en sportbladen is reeds genoegzaam kennis genomen kunnen worden hoe dit incident zich heeft toegedragen, zoodat we het wel overbodig mogen achten daarvan ook te dezer plaatse een relaas te geven. Trouwens het feit dat Quax zich aan een schunnig optreden schuldig maakte, is door ons niet geconstateerd. Onze aandacht toch ging uit naar het spel, dat zich juist naar de speelhelft van Z.F.C. had verplaatst, tengevolge waarvan het gewraakte optreden van Quax ook door den scheidsrechter niet is waargenomen. Hoe het zij, onze doelwachter bleek zich op schromelijke wijze vergeten te hebben en scheidsrechter Boeree achtte zich verplicht hem daarvoor het verder medespelen te ontzeggen en aan Z.F.C. een penalty toe te kennen.

Nadat Berg was aangewezen om Quax' plaats onder de lat in te nemen, vond de wedstrijd voortgang. Onnoodig te zeggen, dat van den tot voor het incident spannenden en aantrekkelijken wedstrijd de aardigheid af was. Z.F.C. benutte den toegestanen strafschop en deed daarna weer hardnekkige pogingen om tenminste een gelijk spel uit het vuur te slepen. Hoewel met 10 man spelend, wist onze ploeg echter stand te houden en het einde bracht ons een 4—5 overwinning.

Hadden we het aldus tot een kranige prestatie gebracht, de wandaad van Quax wierp helaas daarop een donkere schaduw. Ongetwijfeld had Quax die wandaad niet begaan indien daartoe geenerlei aanleiding bestond, doch dat mag voor hem in geen enkel opzicht als excuus gelden. Quax zal dan ook zijn gerechte straf moeten worden toegediend en daarmede geleerd moeten worden dat ieder speler zich onder alle omstandigheden heeft te beheerschen. Overigens spreken we de hoop uit, dat de uitstekende verstandhouding, die steeds tusschen Z.F.C. en A.D.O. heeft bestaan, door het treurige voorval niet zal zijn verstoord.

Op 21 Januari hadden we in het Zuiderpark het zwaard op te nemen tegen Sparta. Hield de zege in Zaandam de belofte in dat onze 1e elftallers het ook tegen de Spartanen wel tot een overwinning zouden brengen, helaas werden we daarin danig teleurgesteld. Met 2—0 kregen we klop en dezelfde voorhoede, die in de wedstrijden tegen 't Gooi en Z.F.C. te zamen 12 treffers op het scoringbord liet noteeren, wist nu aldus het doel geen enkele maal te vinden. Toch kon in deze ons elftal en bepaaldelijk de voorhoede o.i. niet veel verwijt treffen, want men kan beweren dat o.m. de onzen aan een verkeerde tactiek vasthielden en onze aanvalslinie een te kort spel speelde, waarin het verrassend element zoek was en we door een en ander, ondanks het feit dat onze ploeg voor een groot deel van den strijd in de meerderheid was, tenslotte aan het langste eind moesten trekken, wij zijn het daarmede maar betrekkelijk eens en spreken als ons oordeel uit dat onze nederlaag veel meer was toe te schrijven aan het phenomenale werk dat in dezen wedstrijd door Sparta's doelman Cohen werd geleverd. Onze voorhoede toch speelde thans geen ander spel en heeft stellig niet veel minder en ook niet minder gevaarlijke schoten afgevuurd dan de week te voren in Zaandam. Leidde dit daar echter tot 5 doelpunten, thans bleef onze score blank in hoofdzaak doordat Cohen zich volslagen ongenaakbaar toonde en den geheelen wedstrijd door zijn heiligdom op wonderbaarlijke wijze voor doorboring wist te behoeden.

Overigens was het spel der Rotterdammers van weinig om het lijf hebbenden aard, waardoor de onzen dan ook, in de tweede helft vooral, meestentijds den toon aangaven. Behalve het schitterende spel van Cohen bracht voor de rust, nadat scheidsrechter Stasse ons een verdiende penalty had onthouden wegens een overtreding van een der Spartaverdedigers tegen De Korte, een gelukkig schot van den Spartaanschen centervoor en na de hervatting het feit dat de Rotterdammers op een moment van een te ver opdringen van onze verdediging konden profiteeren ons tenslotte de nederlaag en gingen daarmede 2 kostbare punten te loor.

De stand is thans :

Ajax	15	14	0	1	28	57—27
Feijenoord	14	8	1	5	17	39—28
V.S.V.	14	8	0	6	16	37—38
Sparta	14	8	0	6	16	30—36
Z.F.C.	14	7	1	6	15	47—28
H.D.V.S.	14	6	1	7	13	41—39
H.F.C.	15	5	2	8	12	26—40
A.D.O.	**14**	**5**	**1**	**8**	**11**	**38—11**
Haarlem	14	3	2	9	8	28—44
't Gooi	14	2	2	10	6	27—49

Zondag 28 Januari vrijaf zijnde werd door ons 1e elftal op Schiebroek een vriendschappelijken wedstrijd gespeeld tegen Xerxes, waarin met 3—7 door de onzen werd gezegevierd. Elders in dit nummer wordt van dien wedstrijd meer verteld.

Het was voor het 2e elftal al een heel rustige maand. Slechts eenmaal kwam men in het veld en wel te Rotterdam tegen Sparta 2, een der ernstige candidaten voor de eerste plaats. Maar evenmin als in het Zuiderpark slaagden de rood-witte Rotterdammers er nu in een overwinning te behalen. Werd het in Den Haag 2—2, nu was de eindstand 1—1. Een zeer gunstig resultaat dit gelijke spel en het demonstreert wel zeer duidelijk, dat de goede prestaties die onze reserves den laatsten tijd leverden, niet aan toeval of geluk te danken waren. Bravo 2e elftallers, wij zijn na het zwakke begin zeer tevreden ! Uit de nog resteerende wedstrijden : Uit V.U.C. 2 en thuis D.H.C. 2, C.V.V. 2 en S.V.V. 2 zijn nog wel wat winstpunten te behalen. Zoo verwachten wij bijv. een revanche op de nederlaag tegen C.V.V. 2 terwijl ook de overige wedstrijden, gezien de eerste ontmoetingen, gewonnen kunnen worden. Misschien verwachten wij nu wel te veel, maar dat optimisme hebben onze 2e elftallers ons zelf bezorgd.

Sparta 2	14	8	4	2	20	48—22
C.V.V. 2	13	8	3	2	19	40—22
Feijenoord 2	14	7	4	3	18	55—42
H.B.S. 2	14	7	2	5	16	30—34
S.V.V. 2	13	5	3	5	13	34—36
Excelsior 2	14	5	2	7	12	39—41
A.D.O. 2	**12**	**4**	**3**	**5**	**11**	**39—31**
Xerxes 2	13	5	1	7	11	27—37
V.U.C. 2	12	2	2	8	6	26—44
D.H.C. 2	13	3	0	10	6	36—65

Het 3e elftal speelde eveneens slechts eenmaal en wel tegen A.S.C. 2 uit Leiden. Werd het in de Sleutelstad maar een benauwde 2—1 zege, nu waren onze jongens ver in de meerderheid en een 6—1 overwinning was het resultaat.

Als de wedstrijd tegen V.U.C. 3, die bij het verschijnen van dit nummer wellicht gespeeld zal zijn, gewonnen wordt, dan gaan we den goeden kant uit, al zijn we er van overtuigd dat er nog voetangels en klemmen liggen. Zoo zal het bijv. met den uitwedstrijd tegen Alphia 2 danig oppassen zijn. De Alphenaren verloren slechts eenmaal op eigen terrein en wel van V.U.C. 3. Laten onze jongens dus op hun hoede zijn !

A.D.O. 3	**10**	**10**	**0**	**0**	**20**	**42—8**
V.U.C. 3	13	10	0	3	20	44—19
H.V.V. 3	13	8	1	4	17	34—32
L.F.C. 2	12	5	2	5	12	30—24
U.V.S. 2	12	5	1	6	11	37—26
Alphia 2	12	4	2	6	10	27—35
H.D.V. 2	10	2	2	6	6	16—28
A.S.C. 2	11	2	1	8	5	19—33
Bodegraven 2	11	0	3	8	3	16—60

Ons 4e elftal deed het in Januari wederom heel povertjes. 1 punt was de oogst en wel in den thuiswedstrijd tegen Quick 4. Na de 3—1 overwinning te Hanenburg hadden wij minstens weer op een zege gerekend maar de Haantjes gaven geen krimp en hielden goed stand. Met 4—4 kwam het einde van deze ontmoeting.

In een onprettige wedstrijd (waarom toch ?) werd met 4—3 van V.D.S. 2 verloren, zoodat de rood-witten revanche namen voor de 3—1 nederlaag in het Zuiderpark geleden. Onze jongens ontkwamen in den wedstrijd tegen Oranje-Blauw aan een nederlaag, voorloopig misschien. Toen de stand reeds 5—0 in het voordeel was van Oranje-Blauw, moest de strijd gestaakt worden door de zeer slechte terreinomstandigheden. Er was toen juist een kwartier na rust gespeeld. Het had dus waarschijnlijk op een groote nederlaag uitgeloopen. Laten onze jongens een volgende maal extra aanpakken ; men weet nu de kracht van de Oranje-Blauwen.

Het protest dat was ingediend naar aanleiding van het feit dat de scheidsrechter in den wedstrijd Hoek van Holland 2—A.D.O. 4 te lang heeft laten spelen, heeft ons een succes opgeleverd. Het doelpunt dat de Westlanders buiten den speeltijd gemaakt hadden, werd geannuleerd, waardoor de eindstand 2—2 werd. Het puntenaantal werd dus met 1 vermeerderd.

Oranje-Blauw 1	14	10	2	2	22	78—23
Hoek van Holland 3	13	9	2	2	20	45—28
S.O.A. 1	15	8	3	4	19	53—37
D.-D.V.K. 2	12	7	2	3	16	30—17
Pijnacker 1	11	4	3	4	11	26—33
A.D.O. 4	**13**	**3**	**4**	**6**	**10**	**32—45**
V.D.S. 2	13	3	3	7	9	25—38
Texas 1	13	3	3	7	9	26—53
B.F.C. 2	14	4	1	9	9	41—66
Quick 4	14	2	1	11	5	37—53

Het 5e elftal kwam door diverse terreinafkeuringen niet in het veld. Wel jammer, want de wedstrijden die waren vastgesteld, hadden van groote beteekenis kunnen zijn. Wij denken bijv. aan den thuiswedstrijd tegen F.Z.C. 1 en den uitwedstrijd tegen S.V.H. 1. Dit waren alle candidaten voor de eere-plaats, evenals trouwens ons 5e elftal, dat den moed nog lang niet heeft opgegeven. Het is een buitengewoon spannende strijd om den kampioenstitel met het Delftsche F.Z.C. als favoriet, tenminste .....

F.Z.C. 1	10	8	1	1	17	42—18
A.D.O. 5	**10**	**6**	**3**	**1**	**15**	**44—21**
S.V.H. 1	11	5	5	1	15	36—20
Oranje-Blauw 2	10	6	1	3	13	29—18
V.C.S.T. 2	10	3	3	4	9	27—27
Naaldwijk 2	11	3	3	5	9	24—42
B.S.V. 1	9	3	2	4	8	21—34
Jagers 2	10	2	1	7	5	20—31
Laakkwartier 3	10	0	1	9	1	14—44

Ons beroep op het 6e elftal om nu alles er op te zetten is niet tevergeefs geweest. Zeker, men is nog lang niet in veiligheid, maar de keurige 3—2 overwinning op B.E.C. 3, een der candidaten voor de eerste plaats, heeft ons de verzekering gegeven dat de 6e elftallers niet van zin zijn hun plaats in de 1e klas prijs te geven en zoo moet het ook. Vasthouden en eendrachtig aangepakt, dat is het parool dat in dezen, voor ons 6e elftal moeilijken tijd, zeker gelden moet. Succes vrienden !

Terlaak 2	11	9	2	0	20	44—14
V.U.C. 4	11	8	2	1	18	36—12
B.E.C. 3	9	5	1	3	11	20—17
's-Gravenzande 2	12	4	3	5	11	22—23
R.V.C. 3	11	4	1	6	9	24—26
D.H.C. 4	9	3	2	4	8	16—25
Tonegido 2	13	3	1	9	7	33—49
Celeritas 2	8	2	2	4	6	17—22
A.D.O. 6	**12**	**3**	**0**	**9**	**6**	**23—29**

Het 7 elftal, dat nog wel wat punten gebruiken kon, sloeg een dubbele slag door met 5—1 van H.V.V. 5 te winnen. De slag was daarom goed, omdat juist H.V.V. 5 een der mede-gegadigden voor de laatste plaats is. De voorsprong, die onze jongens nu hebben gekregen, is van groot belang, omdat het gevaar voor de laatste plaats practisch verdwenen is. Nog één overwinning en men is definitief in veiligheid. Dat zulks zeker zal gebeuren, daarvan zijn wij overtuigd.

H.M.S. 1	10	6	2	2	14	34—24
H.D.V. 4	10	6	1	3	13	39—26
B.M.T. 4	10	5	1	4	11	34—35
V.U.C. 5	10	5	1	4	11	42—42
A.D.O. 7	**9**	**4**	**1**	**4**	**9**	**29—30**
H.V.V. 5	10	3	0	7	6	25—35
S.E.P. 3	9	1	2	6	4	21—41

Arm 8e elftal! Eindelijk na zoo'n groote reeks mooie overwinningen is de eerste nederlaag dan toch gekomen. Wat geweldig jammer. Wij wisten dat de strijd tegen den concurrent V.V.D. een heel zware zou zijn, maar toch wilden wij nog niet aan een nederlaag denken. Een gelijk spel dat zat er volgens ons wel in en dan zouden onze 8e elftallers een voorsprong van 2 punten houden. Maar de Duindorpers dachten er anders over en een 4—1 overwinning is toch wel overtuigend. Maar we zijn nog niet verloren. Als de resteerende wedstrijden gewonnen worden en ook V.V.D. blijft winnen, dan is het puntenaantal gelijk en zal een beslissingswedstrijd noodig zijn. Jullie ziet dus, dat de kans om kampioen te worden zeker nog bestaat. Je hebt het zelf in handen om het zoover te brengen. Niet wanhopen dus, maar vasthouden, dan hebben we nog kans op een rood-groen kampioenschap. Grijpt dus die kans boys!

A.D.O. 8	**10**	**9**	**0**	**1**	**18**	**34—10**
V.V.D. 1	9	8	0	1	16	50—9
Maasstraat 2	10	5	0	5	10	19—20
Petrolea 2	11	5	0	6	10	24—27
E.S.D.O. 2	11	3	0	8	6	22—31
F.Z.C. 3	6	1	0	5	2	8—39
Maasdijk 2	7	1	0	6	2	12—33

XERXES—A.D.O.

Zondag 28 Januari l.l. is er in het Xerxes-stadion een vriendschappelijke wedstrijd gespeeld tusschen de eerste elftallen van beide vereenigingen. Volgens de mededeelingen van Xerxeszijde, speelde Xerxes met 3 invallers, volgens de Sportkroniek met 6. Xerxes wilde echter gaarne dezen wedstrijd spelen en was het dus hun taak om zoo sterk mogelijk te verschijnen. Het is voor hen op een 3—7 nederlaag uitgeloopen, een uitslag die gerust nog wat hooger had kunnen zijn in ons voordeel. De halflinie van Xerxes vonden wij zeer zwak, al viel het niet mee op het zeer zware terrein behoorlijk met den bal te manoeuvreeren.

Onze jongens speelden hun gewone spelletje, waarbij echter Wim Tap in de voorhoede nog te veel als spelverdeeler moet optreden. Zoo langzaam aan wordt het tijd dat Berg zich wat meer op dit belangrijke onderdeel van het voorhoedespel gaat toeleggen. De kansen die hij nu kreeg om te doelpunten krijgt hij bij een sterke achterhoede nooit. De wedstrijden door ons gespeeld tegen Feijenoord, Sparta en Ajax, zijn daar wel een voorbeeld van. Berg denkt daar eens goed aan en je spel zal nog aanmerkelijk beter worden. Wim Tap speelde als gewoonlijk en wist voor zijn medespelers herhaaldelijk goede kansen te scheppen. We zouden echter gaarne zien dat hij nog vlugger den bal wegspeelde, waardoor herhaalde buitenspelgevallen zouden worden voorkomen. Woudje wordt aangeraden wat meer op de buitenlijn te blijven. Het gebeurde nu vaak dat onnoodig de bal uitging. Overigens deed hij ook handig en goed werk. Van Loof ging minder uit dan wij van hem gewend zijn. Speelde het zware veld je soms parten? Je passen waren over het algemeen te kort en te zacht getrapt. Bennie Tap vermelden we nog even om zijn goede hoekschoppen en zijn moedig doorzetten.

De halflinie ploeterde dat het een aard had, voor zoover als de modder zulks toeliet. Alleen oppassen mannen, dat je den tegenstander niet insluit als je sterker zijt. Je krijgt daardoor geen bewegingsvrijheid, teveel spelers op elkaar, terwijl achter je voor de tegenpartij een groot ruim veld ligt, wat, met een ver vooruit gespeelde bal, gevaarlijk kan worden.

Het backstel weerde zich ook zoo goed mogelijk waarbij ons bleek dat Choufoer een betere lengte van wegtrappen begint te krijgen. Weber speelde zijn bekende backpartijtje en Koek keepte eveneens als gewoonlijk.

Alles bij elkaar een nuttig oefenpartijtje.

HET GEVAL BREITNER.

Er is den laatsten tijd nogal wat te doen geweest inzake het geval Breitner. En het ligt zeer zeker op den weg onzer redactie om dit geval uit de doekjes te doen en er het volle licht op te laten schijnen. Wij moeten precies weten waar we aan toe zijn, terwijl anderen eveneens precies moeten weten wat zij aan ons hebben.

Feitelijk is het geval Breitner al van recenten datum. Wanneer wij de heele ontwikkeling, tot aan de explosie toe, nog eens aan ons geestesoog voorbij laten gaan, dan is het eigenlijk een voortdurend wrijvingsproces geweest tusschen Breitner eenerzijds en bestuur plus enkele anderen anderzijds.

Men moet dat aan kunnen voelen. Dit is in het begin geen kwestie geweest van een conflict in concreten vorm, maar een soortement zuigproces. Met als hoogtepunt, het langzaam maar zeker gedreven worden naar de uitbarsting welke zich manifesteerde in het niet mee spelen van Breitner in den wedstrijd tegen 't Gooi.

Er is een gezegde van één der grootste dichters, n.l. van Goethe, welk gezegde luidt als volgt: „Men denkt te drijven, maar men wordt gedreven". Zoo is het inderdaad ook met onzen vriend Breitner. Hij meende, al drijvende, de zaak op een bepaalde wijze te kunnen beinvloeden, doch hij vergat dat niet **hij** dreef, maar dat **anderen** bezig waren **hem** te drijven. Hij werd gebruikt voor de machinatiën van anderen. Ziedaar feitelijk de heele toedracht in een paar woorden gezegd. Wij voelen echter, dat een nadere uitlegging noodzakelijk is voor de velen die zich voor deze geschiedenis interesseeren. En wij zullen hen het volle pond geven. Houdt ons echter ten goede dat wij Breitner met alle gemoedelijkheid zullen behandelen, ook al, en in de eerste plaats, omdat wij medelijden met hem hebben. Wij hebben medelijden met zijn figuur, wij hebben medelijden met hem, omdat hij te weinig beteekent. Het is in een bepaald opzicht geen „eben-bürtige" partij. Wij hebben medelijden met hem, omdat hij geen behoorlijk tegenwicht heeft bezeten om zijn trawanten, die om hem heen klitten, te weerstreven.

Breitner meende niet aan den wedstrijd tegen 't Gooi mede te moeten doen. Hij schreef dezen wedstrijd af één dag vóór den datum waarop deze gespeeld zou worden. Zonder opgaaf van reden, zonder eenige argumentatie. Ieder wist dat deze ontmoeting door ons gewonnen moest worden om aan het dreigende degradatiegevaar te ontkomen. Breitner wist dit ook. Wij behoeven niet te zeggen welk een indruk deze tijding op de A.D.O.-menschen maakte. De verontwaardiging over deze manier van handelen was bij allen die het wel meenen met onze vereeniging, zeer groot. Toch wilde nòch bestuur nòch elftalcommissie maatregelen nemen alvorens Breitner gevraagd was naar de oorzaak van zijn afschrijven. Het antwoord was, dat een zeker gedeelte van zijn meisjes familie in het Ziekenhuis lag en dat hij die ging bezoeken.

Zeer zeker een bewijs van naastenliefde, waar wij niet anders dan lof voor kunnen hebben. Maar Breitner zal er ons toch zeker niet van verdenken dat wij, hem kennende, deze verontschuldiging zoo zonder meer maar aannemen? Ziet hij ons nu werkelijk voor zulke naïevelingen aan, dat wij deze argumentatie van zijn afschrijven maar voetstoots aannemen? Wij wisten werkelijk niet, dat hij zulke minnebroedersneigingen had. Mocht hij ooit eens voor een andere vereeniging gaan spelen dan zal het wel zaak zijn om van te voren het bestuur dier vereeniging van deze bijzondere neigingen op de hoogte te stellen en de konsekwenties die daar aan vastzitten.

Doch scherts ter zijde. Zakelijk blijven, ofschoon toch overal een komische kant aanzit en 't een heele toer is dit geval steeds maar ernstig te blijven bekijken.

De argumentatie van Breitner kon onmogelijk aanvaard worden. Het lag er duimendik bovenop, dat dit nu feitelijk de klap op den vuurpijl moest zijn, welke het bestuur zou dwingen **zijn** zin te doen. En Breitner's zin was een andere samenstelling van het eerste elftal. Dat wil zeggen, hij maakte zich zelf wijs dat hij dit wilde. In werkelijkheid was het de wil van een intrigeerend stelletje trawanten die wilden dat het elftal anders werd samengesteld dan zooals het was tegen 't Gooi. Maar Breitner was in hun handen het werktuig om hun zin door te drijven. Breitner liet zich misbruiken als marionet, als trekpop.

En daarom hebben wij medelijden met hem. Wij hebben met ieder medelijden die zichzelf niet is.

Nu bijna twee jaren geleden, in het Aprilnummer onzer A.D.O.-Post van 1932, schreven wij het volgende in een artikel over „Nieuwe Paden":

„In voetballand zijn veel ongekroonde koningen. Maar er zijn nog meer onttroonde koningen. En om al die staande en gevallen grootheden vormen zich groepen of groepjes, ieder en elk met hun speciale belangetjes. Het vereenigingsbelang wordt onderschikt gemaakt aan deze particuliere liefhebberijen en het resultaat? Het resultaat hebben we kunnen zien op de ranglijst. Dat is de meest getrouwe weerspiegeling van een hechte samenwerking ..... of niet."

En verder in dat zelfde artikel schreven we:

„Om „hervorragende" spelers vormen zich groepjes. Sommigen sluiten zich bij zoo'n groep aan uit zuivere adoratie, anderen uit puur eigenbelang. En die kluwen, waaronder zich meermalen heel handige zakenscharrelaars bevinden, sjort het slachtoffer heen en weer, trachten hem zus en zoo te beïnvloeden, allicht kaatst er van dien stralenden godenglans een klein straaltje op hen terug."

Het is verleden tijd dat wij deze regelen neerpenden. Maar het kan evengoed overgezet worden in de volmaakt tegenwoordigen tijd, omdat het van zijn actualiteit nog niets heeft ingeboet.

En daarom heeft het bestuur ingegrepen. Met forsche hand is het mes gehanteerd en Breitner werd verzocht heen te gaan. En liefst met zijn trawanten. Een dergelijke vorm als Breitner c.s. er op na houdt, om de belangen van A.D.O. te dienen, is uit den booze. Het is laf om in de uren des gevaars zijn makkers in den steek te laten. Maar nog laffer is het, om een dergelijke nietszeggende verontschuldiging aan te voeren als hij gedaan heeft. Zoo iets doet geen kerel die zich zelf respecteert. Maar, nogmaals, wij zouden hem onrecht aan doen, wanneer wij hem persoonlijk aansprakelijk stelden voor deze houding. Hij dacht te drijven, maar werd gedreven. Ziet daar de conclusie waartoe wij in deze affaire gekomen zijn.

Wij weten niet hoe het met Breitner zal gaan. Gaat hij behooren tot de gevallen grootheden als in het stukje bedoeld twee jaren geleden geschreven? Het zal wel een heele toer worden een vereeniging te vinden die menschen opneemt met ap- en dependentiën als Breitner. Maar dat moet iedere vereeniging voor zich zelf uitmaken. Wij willen wel dit zeggen, dat een dergelijk mensch, zich aanmeldende bij A.D.O., geen schijn van kans zou maken.

Jammer vinden we het èn voor A.D.O. èn voor Breitner, dat deze geschiedenis zoo geloopen is. Maar er aan te ontkomen viel niet. Daarvoor heeft Breitner c.s. de zaak te veel op de spits gedreven. Het zij zoo. Wij aanvaarden de volle konsekwentie en zullen onverbiddelijk doorgaan dit soort onregelmatigheden te verwijderen.

DE ZAAK QUAX.

Oorspronkelijk was het niet onze bedoeling over deze zaak iets te schrijven. Ieder kent de historie en het verloop dezer geruchtmakende zaak. Het bestuur heeft direkt, na het bekend worden der feiten, ingegrepen en Quax geschorst. Een maatregel die genomen moest worden en waar niemand, ook de persoon zelf niet, ook maar iets op aan te merken heeft gehad.

Nu echter langzamerhand wat meer teekening in deze geschiedenis begint te komen, blijkt o.m. dat de aanklacht, door de Zaandamsche politie ingediend bij de Haarlemsche rechtbank, waar het geval onder ressorteert, per 9 Februari a.s. zal behandeld worden. Het gerechtelijk verloop zal dus voortgang hebben en onze doelverdediger verschijnt binnenkort voor de balie. Dat zal dus wel op één of ander vonnis uitdraaien, al kan het er een hoop aan af of toe doen, hoe de rechter, die over Quax' geval te oordeelen krijgt, over de voetbalsport denkt. Wij hopen er het beste van.

Inmiddels vinden wij de positie waarin de voetballers in 't algemeen en de K.N.V.B. in 't bijzonder, zijn geraakt, van een eigenaardig gehalte. In den K.N.V.B. kennen wij de positie dat géén der spelers gerechtigd is, in 't algemeen gesproken, naar de politioneele autoriteiten te gaan om zijn beklag te doen inzake de een of andere onheusche behandeling van een anderen speler ondervonden. Waar in den K.N.V.B. zelve de rechtspraak geregeld is, lijkt ons dit ook volkomen logisch. Echter nu hebben we met het geval Quax te maken, waarvan we zien dat een politioneel procesverbaal een veroordeeling zal uitlokken, terwijl de K.N.V.B. met zijn rechtsprekende colleges aanstonds aan het werk gaat en Quax na zijn vonnis der Haarlemsche rechtbank opnieuw een bepaalde straf zal doen ondergaan. Wij krijgen dus een straf in duplo, eerst de wereldlijke rechter en daarna doen de reglementaire instanties van onzen voetbalbond opnieuw recht ten opzichte van een lid hunner, die zich zeer ernstig misdragen heeft.

Wij zullen de eersten zijn om de wijze waarop Quax meende zijn eigen rechter te moeten zijn, te veroordeelen. Wat echter niet wegneemt, dat we in dezen gang van zaken iets onlogisch vinden. Of het één of het ander. Practisch gesproken wordt de rechtspositie van een voetballer onhoudbaar, wanneer hij te maken krijgt met twee rechtsprekende

instanties, die ieder met hun eigen rechtsbegrippen onafhankelijk van elkaar op totaal uiteenloopende gronden zeer ver van elkaar liggende straffen zullen uitspreken. We zouden in gemoede willen vragen wat of hier nu feitelijk aan gedaan moet worden. Zooals de toestand nu is, kan iedere politieagent een bedreiging vormen voor het richtige verloop van een wedstrijd. Men kan wel beginnen met een compleet elftal, maar of het einde van den wedstrijd nog hetzelfde aantal spelers te zien geeft, zal in het bijzonder afhangen van de plaatselijke politioneele autoriteiten. Elk werkelijk of vermeend geval van opzettelijk lichamelijke mishandeling kan aanleiding zijn voor de politie om in te grijpen en kunnen we dus, zooals reeds vorenomschreven, te maken krijgen met gevallen waarin dubbele straffen worden uitgesproken. Ons inziens verzet zich daartegen het rechtsbewustzijn der Nederlanders. Hebben wij een overtreding begaan, goed, straf ons, maar hebben wij een straf gehad, dan moet het ook afgeloopen zijn en moeten wij niet weer opnieuw voor een andere balie verschijnen voor hetzelfde feit. O.i. heeft de K.N.V.B. de gelegenheid om een sterke houding ten deze aan te nemen, voorbij laten gaan door zich met de strafzaak Quax, die aanstonds in Haarlem dienen zal, niet in te laten. Het pleidooi wat daar geleverd had kunnen worden, had in het teeken kunnen staan van een krachtige, innerlijke, rechtvaardige rechtspraak binnen het kader van de K.N.V.B.-bepalingen en reglementen en zou het een aanleiding hebben kunnen zijn voor politie-autoriteiten om ten opzichte van het ingrijpen bij voetbalwedstrijden voorzichtig aan te doen. Het is helaas niet gebeurd, waardoor de rechtspositiebasis van voetballend Nederland er niet beter op worden zal. Het zal blijken dat elke politieagent meer te zeggen heeft dan welke door de instanties van den K.N.V.B. aangewezen scheidsrechter ook. Dan krijgen we de dubbelstraffen met alle onrechtvaardigheid daaraan verbonden en de rechtspositie van de leden van den K.N.V.B. is illusoir.

Nogmaals, óf het eene strafstelsel óf het andere strafstelsel.

Moge onze K.N.V.B. verhoeden dat wij met twee strafstelsels te maken krijgen.

„REGEL 8."

Mede naar aanleiding van het gebeurde in den wedstrijd Z.F.C.—A.D.O. op 14 Januari j.l., veroorloven wij ons „Regel 8" van ons spelreglement wat nader onder den loupe te nemen.

Vooraf wenschen wij ons leedwezen uit te spreken over datgeen wat in Zaandam is voorgevallen, inzonderheid jegens den Zaanschen midvoor en wijders werd de voetbalsport in het algemeen door het onverkwikkelijke incident Quax een zeer slechten dienst bewezen.

Ook zullen wij het politioneel gebaar in deze zaak onbesproken laten, wat echter lang niet zeggen wil, dat wij met een dergelijke inmenging in onze voetbalaangelegenheden ingenomen kunnen zijn.

Meer in het bijzonder is het onze bedoeling de jurisprudentie van „Regel 8" aldus te wijzigen, dat niet onnoodig ons mooie voetbalspel in verruwing toeneemt.

In onze wetgeving van den K.N.V.B. „De Regels van het voetbalspel" lezen wij in regel 8:

„De doelverdediger mag niet worden aangevallen, tenzij hij den bal vasthoudt, een tegenstander hindert, of zich buiten zijn doelgebied bevindt."

Verder in „Opdracht aan scheidsrechters" lezen wij:

„Indien een doelverdediger opzettelijk een tegenstander hindert, mag hij worden aangevallen zelfs al bevindt hij zich in zijn doelgebied."

Het ligt in de bedoeling der spelregels den doelverdediger te beschermen tegen aanvallen op oogenblikken, dat hij zijn aandacht geheel op den bal moet concentreeren en niet op aanvallen verdacht kan zijn. Hierom is bepaald, dat hij alleen mag worden aangevallen wanneer hij den bal in zijn bezit heeft, of een tegenstander hindert.

Indien onder hinderen mede zou moeten worden begrepen onopzettelijk hinderen, zou aanvallen ook mogen geschieden op oogenblikken dat de doelverdediger zich niet bewust is de kans hiertoe te loopen, wat in strijd is met de bedoeling van dezen regel.

Let er vooral op dat de doelverdediger niet op onbehoorlijke wijze wordt aangevallen, daar hij, wanneer zijn aandacht in beslag genomen wordt door een komend schot, zeer weinig gelegenheid heeft om zich zelf te beschermen. Bijzondere aandacht moet geschonken worden aan het feit, dat een doelverdediger mag worden aangevallen, wanneer hij zich **buiten zijn doelgebied bevindt."**

Tot zoover regel 8.

De practijk leert ons dat de meeste scheidsrechters met dien, voor verschillende uitleggingen vatbaren regel danig overhoop liggen.

Het gevolg?

Dat speler A den eenen wedstrijd niet en bij een volgende ontmoeting onder een andere leiding wel, bij een overtreding bestraft wordt, met als uiteindelijk resultaat misverstand en daaruit voortvloeiend ruw spel.

Bij de talrijke buitenlandsche ploegen, welke in de laatste jaren op Hollandschen bodem voor den gaven gulden hebben gespeeld en waarvan wij op sportief gebied weinig goeds hebben kunnen leeren, zien wij het opmerkelijke verschijnsel, dat zij bijna zonder uitzondering den doelverdediger niet wenschen aan te vallen, vaak zelfs niet bij hem in de buurt komen.

Eenige jaren geleden waren het de heeren J. de Boer en Th. v. Bergen, oud-doelverdedigers resp. van Ajax en V.O. C., die een actie begonnen tot meer bescherming van den doelman. Tot resultaat hebben deze heeren het destijds helaas niet kunnen brengen, mogelijk kwamen zij „niet beslagen ten ijs."

Over deze aangelegenheid kan nog meer geschreven worden. Het onderwerp is met dit artikeltje nog lang niet uitgeput. Echter hopen wij hiermede deze, o.i. urgente zaak aan de orde gesteld te hebben.

Wanneer wij dus tot een conclusie komen dan is het n.l. deze: „dat het aanvallen van den doelverdediger, in algemeenen zin genomen, achterwege moet blijven".

Daar zitten voor allen, die het wel meenen met ons voetbalspel alleen maar voordeelen en geen nadeelen aan vast. De nogal eens ruwe wijze van attaqueeren op den doelverdediger, zal zeker tot een minimum gereduceerd worden en de animo voor het doelverdedigen hierdoor worden bevorderd. Het is bij insiders niet onbekend, dat zeer veel conflicten, zoo niet de meesten, ontstaan door het aanvallen van den doelman. Wij voor ons voelen het meeste voor het buitenlandsche systeem, wat bij alle gelegenheden niet heeft nagelaten een uiterst fairen en sportieven indruk op ons te maken.

Bovendien zouden wij nog de vraag willen stellen of er ten deze opzichte geen doeltreffenden arbeid is te verrichten door de steeds in groei en bloei toenemende scheidsrechtersvereenigingen.

Nogmaals, wij stellen deze opgave ter nadere discussie en hopen van ganscher harte dat dit tot een goed resultaat mag leiden.

CHR. L. ...
Scheidsrechter K.N.V.B.

INDRUKKEN UIT BRUSSEL.

Allereerst mijn hartelijken dank aan den heer G. J. G. voor zijn antwoord op de indertijd door mij gestelde vraag en voor de moeite die hij zich daarvoor heeft willen getroosten. De beantwoording heeft in het algemeen wel aan mijn verwachtingen voldaan; ook ik hecht aan des doelverdedigers plaats een zeer groote waarde, omdat aan den doelwachter wel zeer bijzondere eischen worden gesteld. Dat wil intusschen niet zeggen, dat ik de overige plaatsen in een elftal niet belangrijk vind en daarom ben ik den heer G. zoo dankbaar voor het uiten van zijn persoonlijke meening. Mijn vraag was **niet alleen, wel speciaal** tot de aanvoerders gericht, omdat zij zoo stel ik mij voor, bijzonderlijk acht geven op de kwaliteiten van hun spelers. De woorden van den heer G. zijn mij uit het hart gegrepen en verdienen de bijzondere aandacht van de spelers. Ik zou hen willen raden die woorden te lezen en te herlezen, in zich op te nemen en in elken wedstrijd in toepassing te brengen. Dan kan het niet anders of uit de elf elementen van de ploeg zal één geheel ontstaan, onontbeerlijk voor het behalen van de overwinning, het doel waarvoor men in 't krijt treedt.

Houdt eens een keertje repetitie met de spelers over wat U mij schrijft, mijn waarde heer G., dat lijkt me hoogst nuttig. Nogmaals hartelijk dank.

Ik heb nog een vraag, of liever twee: 1e. wat is de beste plaats in een elftal voor zijn aanvoerder? 2e. wie heeft mij wat te vragen over de Belgische sportbeweging, speciaal de voetbalbeweging? Tot beantwoording ben ik, zoo mogelijk, gaarne bereid.

Het resultaat van den wedstrijd België—Frankrijk is natuurlijk bekend. De uitslag is m.i. voor België geflatteerd; Frankrijk verdiende meer dan met een doelpunt verschil te winnen. Het Belgische elftal had eigenlijk maar één debutant, en wel Peeraer (Antwerpen) in de halflinie, die lang niet slecht speelde. Overigens waren het allemaal oude rotten, die, eigenaardig genoeg, stuk voor stuk regelmatig behooren tot de uitblinkers in de competitiewedstrijden, maar er toch niet in slaagden van het Belgische elftal een geheel te maken. De fout zat een keer te meer in de middenlinie, terwijl ook de back Herremans en de buitenspeler Saeys tegenvielen. Het is voor de Belgische keuzecommissie om wanhopig te worden. Keepers zijn er genoeg, als back is Smellinckx zeker van zijn plaats, in de voorhoede is dat het geval met Brichaut, Capelle en Vandeneynde. En Voorhoof? Er gaan stemmen op om hem de belangrijke spilplaats toe te wijzen, waarbij dan gewezen wordt op zijn bekwaamheid in het „koppen", werkelijk groot. Of dat voldoende is om hem de plaats van Hellemans te geven? Laatstgenoemde dient echter wel vervangen te worden. Niemand minder dan John Langenus dringt aan op opneming van Raymond Braine, den Tsechoslowaakschen Belg in het officieele Belgische elftal; hij wijst o.a. op het geval-Adam en spreekt over Bakhuijs, die sinds zijn terugkeer naar Nederland weder zijn ouden vorm te pakken zou hebben. De heer Langenus vreest speciaal voor de wedstrijden van de Roode Duivels tegen Ierland en Nederland om het wereldkampioenschap. Het is wel teekenend.

De eerstvolgende België—Holland-ontmoeting zal dan toch nog te Antwerpen gespeeld worden. Het gemeentebestuur van de Havenstad heeft bij den gemeenteraad een voorstel ingediend tot den bouw van een geweldig stadion, dat zoo ongeveer 50 à 60.000 overdekte plaatsen moet bevatten. Een eerste crediet van 10 millioen francs is aangevraagd; men begrijpt dat het totaal in de tientallen millioenen gaat loopen. Mocht het echter mis gaan met dit stadion, dan zullen voortaan ook de België-Hollandwedstrijden, zoo geëigend in Antwerpen, te Brussel worden gespeeld. Ter vergadering van den K.B.V.B. spraken enkele sprekers de vrees uit, dat de Hollandsche supporters niet naar Brussel zullen komen om hun favorieten aan te moedigen. Ik deel die vrees niet; het is maar een klein stukje verder en Brussel heeft toch ook voor de Hollanders veel aantrekkelijks. De Bond ging in diezelfde vergadering over tot aanstelling van een bezoldigden Algemeen Secretaris, als hoedanig de tegenwoordige titularis, de heer Verdyck, zal fungeeren.

Voor wat de competitie betreft, moge ik mij deze keer bepalen tot het mededeelen van den stand in de Eere-afdeeling, waaruit blijkt, dat de Union St. Gilloise weer een voorsprong heeft gekregen op de Standaard uit Luik; laatstgenoemde leed gisteren een nederlaag tegen de Antwerp F.C. Die Antwerpsche clubs komen aardig naar boven na het slechte begin; ook de Beerschot won gisteren in Mechelen. Een merkwaardige uitslag werd in Brussel behaald bij den wedstrijd R.C. Brussel—Lyra, n.l. 9—6.

Union St.-Gilloise .	17	12	0	5	55—22	29
Standaard C. L. .	18	13	4	1	68—44	27
Daring C. B. . .	17	10	5	2	47—29	22
F. C. Malines . .	17	9	6	2	61—38	20
Antwerp F. C. . .	18	6	5	7	43—37	19
Lyra	17	8	6	3	32—33	19
Beerschot A. C. .	18	8	8	2	37—35	18
Liersche S. K. . .	18	8	9	1	34—43	17
C. S. Brugeois . .	17	5	8	5	34—37	15
R. C. Malines . .	18	5	9	4	30—39	14
Racing C. B. . .	17	5	10	2	29—57	12
Belgica Edeghem .	17	5	10	2	29—57	12
Tilleur F. C. . .	17	5	11	1	44—49	11
Racing Gand . .	17	3	10	4	25—50	10

Brussel, 29 Januari 1934.

M. VISSER.

MERKWAARDIGE MENTALITEIT.

Zoo'n enkele maal gebeurt het wel eens dat een lid van ons overschrijving aanvraagt naar een andere vereeniging. Heel normaal en niets bijzonders. Wij kunnen ons indenken, dat men zich op een gegeven moment niet meer lekker gevoeld in onze vereenigingssfeer en dus naar een andere gaat. Als men een behoorlijk mensch is, dan deelt men zijn voornemen mee aan het bestuur en vraagt daarna overschrijving aan.

Tot wij dezer dagen voor een geval stonden wat boven onzen horizon gaat. In de Sportkroniek van een maand geleden lazen we een aanvraag voor overschrijving van één onzer leden, terwijl tot vandaag den dag het bestuur uit den mond van dit lid nog niets vernomen heeft. Dat is een merkwaardige mentaliteit. Maar nog merkwaardiger wordt het als men ziet dat deze jongeling, die absoluut naar een andere vereeniging moet, iederen Zaterdagmiddag ons clublokaal onveilig maakt door van de eene biljartpartij in de andere te vallen, afgewisseld met de noodige klaverjasserijen, dit alles met menschen waar hij persé tusschen uit wil.

Wij begrijpen deze mentaliteit niet. Maar zou Oss zoo'n beroerde klank in Nederland hebben omdat er zoo'n bende osschen in de wereld zijn?

G.

AFDEELING ATHLETIEK.

De leden en adspiranten worden er op attent gemaakt, dat met ingang van 1 Maart de training voor de athletiek weer zal plaats hebben als volgt:

Voor de leden op Dinsdag van 7 tot 9.30 uur.

Voor de adspiranten op Vrijdag van 7 tot 9 uur, terwijl we voor hen die zich in wedstrijdverband willen trainen den Zondag van 10.30 tot 12.30 uur zullen houden. Wij rekenen er natuurlijk op dat ieder zich het onberekenbare nut der athletiek bewust is en met ernst en animo de training zal volgen. Voor hen, die deel zullen nemen aan de estafette dwars door Den Haag in 't voorjaar, geven wij in overweging minstens 2 maal per week ter training te zijn en deze al aan te vangen in Februari. Onze afdeeling athletiek mag zich verheugen met een goedgunstig besluit van ons bestuur. Op ons desbetreffend verzoek hebben wij n.l. de goedkeuring om voor de estafette dwars door Den Haag ons terrein beschikbaar te stellen als eindpunt dezer estafette. Laten we hopen dat we de Kon. Ned. Athletiek-Unie ook voor ons goede doel kunnen winnen en dat die, in samenwerking met de Haagsche Athletiekkring, ons aanbod zullen overwegen en accepteeren.

Op Zondag 28 Januari namen twee onzer leden, met name G. W. Lugt en C. de Graaff, deel aan de 3½ K.M. veldloop voor nieuwelingen te Dordrecht, uitgaande van den Zuid-Hollandschen Athletiekbond. Hiervoor starten 50 deelnemers. Dit parcours liep vanaf Sportpark Reeweg direct over een hek via een spoorlijn een circa 300 meter omgeploegd land in, daarna weiland tot en rond het voetbalterrein van de vereeniging Dubbeldam en vervolgens dezelfde route weer terug naar Reeweg. De startloting bracht de Graaff in de tweede rij, terwijl Lugt geheel achteraan stond. Dat dit voor laatstgenoemde een handicap beteekende bij het nemen van het eerste hek, waar direct de volle ploeg van 50 deelnemers op af stormde, bleek dat hij op 2 na het laatst de eerste hindernis pas kon nemen. Succesvelijk bleven beiden in het voorste peleton, de Graaff op de derde, Lugt op de 20e plaats. Na het keerpunt kreeg de Graaff last van zijn borst en was verplicht even te stoppen; dit bracht hem aan de finish op de 14e plaats. Lugt wist zich op den terugweg van de 20e naar de 9e plaats in te loopen waar bij aan de finish eindigde met heel klein verschil, hetgeen mag blijken uit de gemaakte tijden der eerste 10 aankomenden. De uitslag was:

1. J. Koorevaar, Pro-Patria, Rotterdam, 11 min. 38,6 sec.
2. G. Bakker, Hercules, Dordrecht, 11 min. 44,4 sec.
3. D. Heij, Achilles, Rotterdam, 11 min. 48,9 secr.
4. J. v. Dalsum, S.C., Rotterdam, 11 min. 49 secr.
5. L. A. Stam, Pro-Patria, Rotterdam, 12 min.
6. P. v. d. Griendt, Hermandad, Rotterdam, 12 min. 6,3 sec.
7. B. Koenderman, O.D.S., Dordrecht, 12 min. 6,5 sec.
8. J. Kruse, S.V.V., Schiedam, 12 min. 19 sec.
9. G. W. Lugt, A.D.O., Den Haag, 12 min. 19,2 sec.
10. J. Sterkman, Hellas, Gorinchem, 12 min. 39,4 sec.

Bravo jongens, dit uiterst zware parcours bracht ons op een plaats waar we voorloopig zeer zeker tevreden mee mogen zijn. Denk om de training deze maand voor de 3½ K.M. veldloop op 25 Februari a.s. bij Pro-Patria te Rotterdam. Stellig zal daar een nog beter resultaat dan niet uitblijven.

Voor de Athletiek-Commissie,
J. J. VERSCHAGE.

Volgt trouw de training. Dat bevordert Uw spel en versterkt Uw uithoudingsvermogen.

Wilt U 'n gratis proefnummer ontvangen?

DE REVUE DER SPORTEN, Nederland's oudste geïllustreerde sportblad, verschijnt reeds 's Maandagsmiddags met actueele foto's en artikelen over alle takken van sport.

DE REVUE, onder leiding van A. J. G. Strengholt, heeft als redacteuren C. J. Groothof en J. A. Brongers; de abonnementsprijs bedraagt slechts f 10.— per jaar. Men vrage eens 'n gratis proefnummer aan bij de administratie,

Heerengracht 390, Amsterdam.

G. W. LUGT
Larenschestraat 154, Den Haag
Hygiënisch- en Sportmasseur
Massage aan huis
Gaat mede met toeren
Sportlui vraagt tarief!

SPORTHUIS „EXCELSIOR"

Voetbalschoenen vanaf f 2.65
Loopspikes naar maat . . . . . f **4.75**
Voetbalbroeken: . . f **0.85**, f **0.95**, f **1.10**
A.D.O.-Leden **10 pCt. korting**
Ringkousen . . . . f **1.30**, f **1.45**, f **1.75**
Jerseys steeds voorradig: . . . . . f **1.65**
Club-Sjaals . . . . . f **1.65**

Let op het juiste adres: **Hoefkade 385**

A.D.O.-LEDEN EN DONATEURS,
UIT SPOORWIJK UW ADRES IS:
MELKINRICHTING
R. D. J. NIEZEN
Beetsstraat 136 - Den Haag
Telefoon 118694
Melk - Boter - Kaas - Eieren
Specialiteit in Fijne Vleeschwaren